

60 lat Nowenny Nieustannej w Polsce 1951 - 2011

**„... PRZYCHODZĘ Z UFNOŚCIĄ
PRZED TWÓJ ŚWIĘTY OBRAZ...”**

OBRAZ MATKI BOŻEJ NIEUSTAJĄCEJ POMOCY

Interpretacja teologiczna (cz. XII)

9. Maryja - Nieustająca Pomoc

Tytuły nadawane Matce Bożej wywodzą się zazwyczaj z konkretnej sytuacji historycznej, miejsca objawienia się Maryi, czy spotkania z wizerunkiem. Lourdes, Fatima są nazwami miejsc, w których objawiła się Matka Boża i takim tytułem jest też określana. Wezwanie „Nieustająca Pomoc” powstało na podstawie pewnego wyczucia co do tego, kim jest Maryja. Wszystko, co się chce powiedzieć o Maryi, zawiera ten tytuł.

Z historii i kultu Obrazu

Ikona powstała na Krecie. Wyszła pewnego dnia spod pędzla nieznanego malarza. Przez jakiś czas była w kościele na Krecie, potem pewien kupiec wziął ją do Rzymu. Nie wiadomo jak się nazywał. Nagle ten tytuł stał się bardzo popularny wśród Jej rzymskich czcicieli. W Rzymie ikona była znana pod wezwaniem Nieustającej Pomocy. Jest wiele dokumentów, które ten tytuł potwierdzają. Od dawna obok obrazu umieszczona była tabliczka z napisem: Święta Maryja Nieustającej Pomocy.

Innym oficjalnym dokumentem przekazującym ten tytuł jest napis umieszczony na fasadzie świątyni w języku łacińskim: „Matce Boga, Dziewicy Maryi Nieustającej Pomocy i Świętemu Apostołowi i Ewangelistcie Mateuszowi”. To było w roku 1579. Również tak nazywają Ją kaznodzieje. W 1715 r. jezuita, o. Carocci głosi w kościele // Gesu w Rzymie kazanie o wizerunku Dziewicy, który jest czczony u św. Mateusza i zaprasza wszystkich, by nawiedzili go jako wyraz synowskiego oddania. Tamten wizerunek nazywa obrazem Dziewicy Nieustającej Pomocy. Zaprasza, aby „nawiedzić w tym tygodniu Panią Pomocy”. W 1863 r., inny jezuita, o. Blossi, głosi w tym samym kościele kazanie i mówi o wizerunku, który był w kościele św. Mateusza przez długie lata i teraz jest w nieznanym miejscu. Oczywiście chodziło o obraz Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

To wezwanie zgadzało się ze szczerym doświadczeniem ludu. Ta Dziewica czyniła cuda na Krecie i w Rzymie. Jej czciciele czuli, że są przez Nią wspomagani w każdym momencie i potrzebie. Imię to zachowało się i pozostało na zawsze ozdobą wschodniej ikony. Jest to imię, które nie zrodziło się na ziemi, bo pochodzi ono z natchnienia niebios i wrażliwości człowieka religijnego. W nim dochodzi do głosu wyczucie ufności chrześcijańskiej.

W tej ikonie-obrazie wydają się być ukazane największe tajemnice Maryi: Boskie i duchowe macierzyństwo, Jej współczucie i pośrednictwo. Ale tajemnicę tej ikony odkryje się dopiero wtedy, kiedy stanie się przed nią w postawie wiary.

Maryja - Nieustająca Pomoc

Ten tytuł jest najlepszą syntezą doktryny o odniesieniu Maryi do ludzi. Są prawdy odnoszące się do Niej samej, jak Niepokalane Poczucie, dziewictwo. Są inne, które odnoszą się do Niej w kontekście bezpośredniej współpracy dla zbawienia człowieka: Boskie i duchowe macierzyństwo. Ale wszystko to streszcza się w tym jednym tytule: Nieustająca Pomoc.

Istnieje jedno doświadczenie wspólne całej ludzkości: Dziewica Maryja, pomaga ludziom. Każde pokolenie na przestrzeni dziejów o tym mówiło. Mówią o tym sanktuaria, pisma, cuda opowiadane z ust do ust. Chrześcijaństwo ma przebogate doświadczenie wstawiennictwa Maryi.

Sobór Watykański II, głos ostatnich czasów, tak o tym mówi: „Dzięki swej macierzyńskiej miłości opiekuje się braćmi swego Syna, pielgrzymującymi jeszcze i narażonymi na trudy i niebezpieczeństwa, póki nie zostaną doprowadzeni do szczęśliwej ojczyzny. Dlatego to do błogosławionej Dziewicy stosuje się w Kościele tytuły: Orędowniczki, Wspomożycielki, Pomocnicy, Pośredniczki” (LG 62).

„Najświętsza Dziewica nie biegnie, lecz leci na pomoc temu, kto Ją wzywa... Ta wielka Pani pragnie udzielić nam więcej łask, niż my chcemy ich otrzymać Nigdy na próżno nie wzywa się Maryi...” (Uwielbienia Maryi 1, 4) – pisał o Niej św. Alfons Liguori.

